

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioåttonde årgången

5 augusti 2015

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens förordning (EU) 2015/1347 av den 31 juli 2015 om förbud mot fiske efter lax i unionens vatten i delområdena 22–31 med fartyg som för svensk flagg** 1
- ★ **Kommissionens förordning (EU) 2015/1348 av den 3 augusti 2015 om ändring av förordning (EG) nr 773/2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget ⁽¹⁾** 3
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1349 av den 3 augusti 2015 om ändring av bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller uppgifterna om Sydafrika i förteckningen över tredjeländer, områden, zoner eller delområden från vilka vissa varor av fjäderfä får importeras till och transiteras genom unionen i samband med högpatoget aviär influensa ⁽¹⁾** 7
- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1350 av den 3 augusti 2015 om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 461/2013 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien** 10
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1351 av den 4 augusti 2015 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 30

BESLUT

- ★ **Kommissionens beslut (EU) 2015/1352 av den 30 juli 2015 om Förenade kungarikets betalning i euro av vissa utgifter som följer av sektorslagstiftningen inom jordbruket [delgivet med nr C(2015) 5124]** 33

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/1353 av den 3 augusti 2015 om ändring av bilaga II till beslut 2007/777/EG vad gäller uppgifterna om Sydafrika i förteckningen över tredjeländer och delar av tredjeländer från vilka köttprodukter och behandlade magar, blåsor och tarmar får föras in till unionen i samband med högpatogen aviär influensa [delgivet med nr C(2015) 5290] ⁽¹⁾** 36

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ **Beslut nr 44/2015 av den gemensamma kommitté som inrättats enligt avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater av den 15 juli 2015 beträffande upptagande av organ för bedömning av överensstämmelse i den sektoriella bilagan om elektromagnetisk kompatibilitet [2015/1354]** 39

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2015/1347

av den 31 juli 2015

om förbud mot fiske efter lax i unionens vatten i delområdena 22–31 med fartyg som för svensk flagg

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs ⁽¹⁾, särskilt artikel 36.2, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EU) nr 1221/2014 ⁽²⁾, fastställs kvoter för 2015.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som för den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2015 är uttömd.
- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Uttömd kvot

Den fiskekvot för 2015 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga ska anses vara uttömd från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2

Förbud

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som för den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Det är även förbjudet att omflytta, omlasta eller landa fångster av detta bestånd som har gjorts av sådana fartyg efter den dagen samt att förvara dessa fångster ombord.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1221/2014 av den 10 november 2014 om fastställande för 2015 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön och om ändring av förordningarna (EU) nr 43/2014 och (EU) nr 1180/2013 (EUT L 330, 15.11.2014, s. 16).

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2015.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Lowri EVANS
Generaldirektör för havsfrågor och fiske

BILAGA

Nr	20/TQ1221
Medlemsstat	Sverige
Bestånd	SAL/3B23.; SAL/3C22.; SAL/3D24.; SAL/3D25.; SAL/3D26.; SAL/3D27.; SAL/3D28.; SAL/3D29.; SAL/3D30.; SAL/3D31.
Art	Lax (<i>Salmo salar</i>)
Område	Unionens vatten i delområdena 22–31
Datum	16.7.2015

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2015/1348**av den 3 augusti 2015****om ändring av förordning (EG) nr 773/2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget ⁽¹⁾, särskilt artikel 33,

efter samråd med rådgivande kommittén den 19 juni 2015, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 ⁽²⁾ fastställs bestämmelser om bland annat utredningar som kommissionen har genomfört och tillgång till kommissionens handlingar i ärendet.
- (2) Karteller är avtal eller samordnade förfaranden mellan två eller flera konkurrenter med syfte att samordna deras konkurrensbeteende på marknaden eller påverka de relevanta konkurrensfaktorerna genom att fastställa eller samordna inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor, tilldelning av produktions- eller försäljningskvoter, uppdelning av marknader inklusive anbudsuppgörelser, import- eller exportbegränsningar och/eller konkurrensbegränsande åtgärder riktade mot andra konkurrenter. Sådana metoder hör till de allvarligaste överträdelsena av artikel 101 i fördraget.
- (3) Hemliga karteller är till sin natur ofta svåra att upptäcka och undersöka, om inte de företag eller enskilda som deltar i dem samarbetar. Kommissionen anser därför att det ligger i unionens intresse att belöna företag som är delaktiga i den här typen av olagliga metoder om de är villiga att erkänna och upphöra med sin delaktighet och att samarbeta med kommissionen i dess utredning, oberoende av de övriga företag som är delaktiga i kartellen. Konsumenternas intresse av att säkerställa att hemliga karteller upptäcks och bötfälls väger tyngre än intresset av att på en nivå som står i proportion till deras olagliga beteende bötfälla de företag som samarbetar med kommissionen och därigenom gör det möjligt för kommissionen att upptäcka och förhindra sådana förfaranden. I detta syfte har kommissionen tillämpat ett program för förmånlig behandling sedan 1996. I sitt program för förmånlig behandling anger kommissionen de villkor enligt vilka den kan belöna företag för deras samarbete i kommissionens utredning. Programmet för förmånlig behandling har visat sig vara ett effektivt redskap som gjort det möjligt för kommissionen att avslöja och bestraffa många hemliga karteller. Genom att programmet för förmånlig behandling bidrar till att avslöja fler överträdelser och gör den offentliga kontrollen av reglernas efterlevnad effektivare avskräcker det också från karteller och ger i förlängningen skadelidande parter en grund för att kräva ersättning för den skada de lidit till följd av dessa överträdelser.
- (4) Inom ramen för sitt samarbete kan företagen frivilligt förse kommissionen med företagsredogörelser för förmånlig behandling, vilket kan inbegripa redogörelser från nuvarande och/eller tidigare anställda och företrädare för företaget. Företag kan dock avskräckas från att samarbeta med kommissionen om det kan få negativa konsekvenser för deras ställning i civilrättsliga förfaranden.
- (5) Parter i förfaranden vid kommissionen samt tredje parter, till exempel klagande och andra berörda personer, kan få viss information från kommissionens ärendeakt i enlighet med förordning (EG) nr 773/2004.
- (6) Information som erhålls i enlighet med förordning (EG) nr 773/2004 kan användas för rättsliga eller administrativa förfaranden som avser tillämpningen av artiklarna 101 och 102 i fördraget. Det bör dock inte vara möjligt att använda denna information i förfaranden vid nationella domstolar om detta på ett otillbörligt sätt kan påverka effektiviteten i kommissionens kontroll av efterlevnaden av artiklarna 101 och 102 i fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EUT L 123, 27.4.2004, s. 18). Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1792/2006 (EGT L 362, 20.12.2006, s. 1) och genom förordning (EG) nr 622/2008 (EUT L 171, 1.7.2008, s. 3).

- (7) För att säkerställa att företag inte avskräcks från att frivilligt medge sitt deltagande i överträdelse av unionens konkurrensregler inom ramen för kommissionens program för förmånlig behandling eller dess förlikningsförfarande kommer andra parter att ges tillgång till ett sådant medgivande genom tillgång till ärendeakten i enlighet med förordning (EG) nr 773/2004 endast i syfte att utöva sin rätt till försvar i förfaranden vid kommissionen. Denna information får endast användas vid prövning vid Europeiska unionens domstolar eller inför nationella domstolar i mål som har en direkt koppling till de fall där tillgång till ärendeakten har beviljats och som antingen avser fördelningen av böter mellan kartellmedlemmarna eller en översyn av ett överträdelsebeslut som antagits av en nationell konkurrensmyndighet.
- (8) Dessutom bör användningen av information som erhållits i enlighet med förordning (EG) nr 773/2004 i förfaranden vid nationella domstolar inte på ett otillbörligt sätt inkräkta på en pågående kommissionsutredning av en överträdelse av unionens konkurrensregler. Om sådan information har utarbetats av kommissionen i samband med dess förfarande för kontroll av efterlevnaden av unionens konkurrensregler (till exempel ett meddelande om invändningar) eller av en part i detta förfarande (till exempel svar på begäran om upplysningar från kommissionen), bör en part inte kunna använda denna information i förfaranden vid nationella domstolar förrän kommissionen har avslutat sitt förfarande mot alla parter som varit föremål för utredning genom att anta ett beslut enligt artikel 7, 9 eller 10 i förordning (EG) nr 1/2003 eller i övrigt har avslutat det administrativa förfarandet.
- (9) De bestämmelser i denna förordning som reglerar hanteringen av företagsredogörelser för förmånlig behandling och förlikningsinlagor bör också gälla när företagsredogörelser för förmånlig behandling och förlikningsinlagor enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets 2014/104/EU⁽¹⁾ om skadeståndstalan vid brott mot EU:s antitrustregler översänds till kommissionen av konkurrensmyndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med förordning (EG) nr 1/2003.
- (10) Förordning (EG) nr 773/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 773/2004 ska ändras på följande sätt:

- 1) Följande artikel 4a ska införas:

”Artikel 4a

Kommissionens program för förmånlig behandling

1. Kommissionen får fastställa de krav och samarbetsvillkor enligt vilka den kan belöna företag som är eller har varit parter i hemliga karteller, för deras samarbete för att avslöja kartellen och underlätta fastställandet av en överträdelse, med immunitet mot böter eller nedsättning av böter som annars skulle ha ålagts enligt artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 (kommissionens program för förmånlig behandling).

Immunitet från böter kan beviljas det företag som först lämnar bevis på grundval av vilka kommissionen anser sig kunna utföra en målinriktad inspektion eller konstatera en överträdelse av artikel 101 i fördraget i samband med den misstänkta kartellen. Bötesnedsättning kan beviljas företag som förser kommissionen med bevis för den misstänkta överträdelsen som har ett betydande mervärde jämfört med dem som kommissionen redan har samlat in.

Kommissionen kommer endast att bevilja immunitet från eller nedsättning av böter enligt sitt program för förmånlig behandling om företaget vid utgången av det administrativa förfarandet har uppfyllt de krav och samarbetsvillkor som anges i programmet för förmånlig behandling. Dessa kan omfatta bland annat den typ av information och bevisning som företagen är skyldiga att lämna in och det ytterligare samarbete som förväntas av företagen under det administrativa förfarandet.

2. För att berättiga till immunitet mot eller nedsättning av de böter som annars skulle ha ålagts, ska företagen frivilligt förse kommissionen med redogörelser för deras kännedom om en hemlig kartell och sin roll i denna, även i form av frivilliga redogörelser av kännedom som innehas av tidigare eller nuvarande anställda eller företrädare för företaget (företagsredogörelser för förmånlig behandling). Sådana företagsredogörelser för förmånlig behandling ska upprättas särskilt för inlämning till kommissionen för att få immunitet mot eller nedsättning av böter enligt kommissionens program för förmånlig behandling.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell lagstiftning för överträdelse av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser (EUT L 349, 5.12.2014, s. 1).

3. Kommissionen kommer att erbjuda parterna lämpliga metoder att lämna in företagsredogörelser för förmånlig behandling på annat sätt än skriftligen, bland annat muntligen. Muntliga företagsredogörelser kan spelas in och transkriberas i kommissionens lokaler. Företaget ska ges tillfälle att kontrollera den tekniska korrektheten av inspelningen av dess muntliga redogörelse i kommissionens lokaler och, vid behov, att korrigera innehållet i redogörelsen utan dröjsmål. Bestämmelserna i denna förordning om företagsredogörelser för förmånlig behandling ska tillämpas på sådana redogörelser oavsett i vilken form de föreligger. Befintlig information, det vill säga bevis som finns oberoende av kommissionens förfaranden och som ett företag lägger fram för kommissionen i samband med sin ansökan om immunitet mot eller nedsättning av böter, är inte en del av en företagsredogörelse för förmånlig behandling.”

2) Artikel 8.2 ska utgå.

3) I artikel 10a 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om det görs framsteg i förlikningsdiskussionerna kan kommissionen fastställa en tidsfrist inom vilken parterna kan åta sig att följa förlikningsförfarandet genom att ge in förlikningsinlagor i vilka de återger resultaten av förlikningsdiskussionerna och medger sitt deltagande i en överträdelse av artikel 101 i fördraget och sitt ansvar för denna. Dessa förlikningsinlagor ska uttryckligen upprättas av de berörda företagen som en formell begäran till kommissionen om att anta ett beslut i deras fall i enlighet med förlikningsförfarandet. Innan kommissionen fastställer en tidsfrist för att ge in förlikningsinlagor ska de berörda parterna ha rätt att på begäran och i god tid få de uppgifter som anges i första stycket. Kommissionen ska inte vara skyldig att beakta förlikningsinlagor som inkommer efter det att tidsfristen har löpt ut.

Kommissionen kommer att erbjuda parterna lämpliga metoder att lämna in förlikningsinlagor på annat sätt än skriftligen, bland annat muntligen. Muntliga förlikningsinlagor kan spelas in och transkriberas i kommissionens lokaler. Företaget ska ges tillfälle att kontrollera den tekniska korrektheten av inspelningen av dess muntliga inlägga i kommissionens lokaler och, vid behov, att korrigera innehållet i inlagan utan dröjsmål. Bestämmelserna i denna förordning om förlikningsinlagor ska tillämpas på alla förlikningsinlagor oavsett i vilken form de föreligger.”

4) Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Tillgång till handlingar i ärendet”

b) Punkt 1 a ska ersättas med följande:

”1a. Efter det att kommissionen har inlett ett förfarande enligt artikel 11.6 i förordning (EG) nr 1/2003 och för att ge parterna möjlighet att ge in förlikningsinlagor, ska den lämna ut den bevisning och de handlingar som anges i artikel 10a.2, efter begäran och på de villkor som anges i de berörda styckena. Med hänsyn till detta ska parterna när de ger in sina förlikningsinlagor bekräfta för kommissionen att de kommer att begära att få tillgång till handlingar i ärendet enligt punkt 1 efter mottagandet av meddelandet om invändningar endast om innehållet i deras förlikningsinlagor inte beaktas i meddelandet om invändningar. Om förlikningsdiskussionerna har avbrutits med en eller flera av parterna ska denna part ges tillgång till handlingarna enligt punkt 1 när ett meddelande om invändningar har riktats till denna part.”

c) Följande punkt ska införas som punkt 1b:

”1b. Tillträde i enlighet med punkt 1 eller 1a till en företagsredogörelse för förmånlig behandling i den mening som avses i artikel 4a.2 eller en förlikningsinlägga i den mening som avses i artikel 10a.2 får beviljas endast i kommissionens lokaler. Parterna och deras företrädare får inte kopiera företagsredogörelser för förmånlig behandling eller förlikningsinlagor på mekanisk eller elektronisk väg.”

d) Punkt 4 ska utgå.

5) Efter artikel 16 ska följande införas som kapitel VIa:

”KAPITEL VIa

BEGRÄNSNING AV ANVÄNDNINGEN AV INFORMATION SOM ERHÅLLITS I SAMBAND MED KOMMISSIONENS FÖRFARANDE

Artikel 16a

1. Information som erhålls i enlighet med denna förordning ska endast användas för rättsliga eller administrativa förfaranden som avser tillämpningen av artiklarna 101 och 102 i fördraget.

2. Tillgång till företagsredogörelser för förmånlig behandling i den mening som avses i artikel 4a.2 eller till förlikningsinlagor i den mening som avses i artikel 10a.2 ska beviljas endast för utövandet av rätten till försvar i förfaranden vid kommissionen. Information från sådana redogörelser och inlagor får användas av den part som har fått tillgång till ärendeakten endast då det är nödvändigt för utövandet av rätten till försvar i förfarandet:

- a) vid Europeiska unionens domstolar då de granskar kommissionens beslut eller
- b) vid domstolarna i medlemsstaterna i fall som är direkt knutna till det fall i vilket tillgång har beviljats och som berör:
 - i) fördelningen mellan kartelldeltagarna av böter som solidariskt ålagts dem av kommissionen. eller
 - ii) prövning av ett beslut genom vilket en konkurrensmyndighet i en medlemsstat har konstaterat en överträdelse av artikel 101 i EUF-fördraget.

3. Följande kategorier av information som erhållits i enlighet med denna förordning får inte användas i förfaranden vid nationella domstolar förrän kommissionen har avslutat sitt förfarande mot alla parter som varit föremål för undersökning genom att anta ett beslut enligt artikel 7, 9 eller 10 i förordning (EG) nr 1/2003 eller i övrigt har avslutat sitt förfarande:

- a) Information som har tagits fram av andra fysiska eller juridiska personer särskilt för kommissionens förfarande, och
- b) information som kommissionen tagit fram och skickat till parterna i samband med sitt förfarande.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1349

av den 3 augusti 2015

om ändring av bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller uppgifterna om Sydafrika i förteckningen över tredjeländer, områden, zoner eller delområden från vilka vissa varor av fjäderfä får importeras till och transiteras genom unionen i samband med högpato-gen aviär influensa

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (¹), särskilt artikel 8 inledningsfrasen, artikel 8.1 första stycket samt artiklarna 8.4 och 9.4 c, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 798/2008 (²) fastställs krav på utfärdande av veterinärintyg för import till och transitering, inklusive lagring under transitering, genom unionen av fjäderfä och fjäderfäprodukter (nedan kallade *varorna*). Enligt den förordningen får varorna endast importeras till och transiteras genom unionen från de tredjeländer, områden, zoner eller delområden som förtecknas i kolumnerna 1 och 3 i tabellen i del 1 i bilaga I till förordningen.
- (2) I förordning (EG) nr 798/2008 fastställs även villkoren för att tredjeländer, områden, zoner eller delområden ska anses vara fria från högpato-gen aviär influensa (HPAI).
- (3) Sydafrika förtecknas i del 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 som ett tredjeländ från vilket import till och transitering genom unionen av ratiter för avel och produktion samt kläckägg och dagsgamla kycklingar av dessa, kött, ägg, äggprodukter och SPF-ägg av ratiter är tillåten.
- (4) Efter utbrott av HPAI av subtyp H5N2 på Sydafrikas territorium i april 2011 förbjöds import av ratiter för avel och produktion, kläckägg och dagsgamla kycklingar av ratiter samt kött av ratiter genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 536/2011 (³).
- (5) Vidare antogs kommissionens genomförandeförordningar (EU) nr 991/2011 (⁴) och (EU) nr 110/2012 (⁵) mot bakgrund av hur sjukdomssituationen utvecklades.
- (6) I avvaktan på att Sydafrika skulle förklara hela landet vara fritt från HPAI tilläts import av ratitkött från ratiter som hölls på registrerade, slutna ratitanläggningar genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 166/2014 (⁶), vidare anpassad genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 952/2014 (⁷).

(¹) EGT L 18, 23.1.2003, s. 11.

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 798/2008 av den 8 augusti 2008 om fastställande av en förteckning över tredjeländer, områden, zoner eller delområden från vilka fjäderfä och fjäderfäprodukter får importeras till och transiteras genom gemenskapen samt kraven för veterinärintyg (EUT L 226, 23.8.2008, s. 1).

(³) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 536/2011 av den 1 juni 2011 om ändring av bilaga II till beslut 2007/777/EG och bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller uppgifterna om Sydafrika i förteckningarna över tredjeländer eller delar av tredjeländer (EUT L 147, 2.6.2011, s. 1).

(⁴) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 991/2011 av den 5 oktober 2011 om ändring av bilaga II till beslut 2007/777/EG och bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller posterna för Sydafrika i förteckningarna över tredjeländer eller delar av tredjeländer med avseende på högpato-gen aviär influensa (EUT L 261, 6.10.2011, s. 19).

(⁵) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 110/2012 av den 9 februari 2012 om ändring av bilaga II till beslut 2007/777/EG och bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller uppgifterna om Sydafrika i förteckningarna över tredjeländer eller delar av tredjeländer (EUT L 37, 10.2.2012, s. 50).

(⁶) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 166/2014 av den 17 februari 2014 om ändring av förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller intygskrav för import av kött av hägnade ratiter avsett som livsmedel till unionen och uppgifterna om Israel och Sydafrika i förteckningen över tredjeländer eller områden (EUT L 54, 22.2.2014, s. 2).

(⁷) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 952/2014 av den 4 september 2014 om ändring av bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller uppgifterna om Malaysia i förteckningen över tredjeländer, områden, zoner eller delområden med avseende på högpato-gen aviär influensa och vad gäller förlagorna till veterinärintyg för import av fjäderfä, dagsgamla kycklingar, kläckägg, kött av fjäderfä och hägnade ratiter samt ägg (EUT L 273, 13.9.2014, s. 1).

- (7) Den 2 mars 2015 lämnade Sydafrika uppgifter om sin HPAI-status, förklarade att hela landet var fritt från sjukdomen och begärde tillstånd att återuppta exporten av ratitkött till EU.
- (8) De uppgifterna har sedan utvärderats av kommissionen. På grundval av utvärderingen och de garantier som lämnats av Sydafrika drog kommissionen slutsatsen att import av ratitkött återigen bör tillåtas från hela Sydafrikas territorium.
- (9) Bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Del 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

I del 1 i bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 ska uppgifterna om Sydafrika ersättas med följande:

Tredjelandets/områdets ISO-kod och namn	Tredjelandets, områdets, zonen eller delområdets kod	Beskrivning av tredjelandet, området, zonen eller delområdet	Veterinärintyg		Särskilda villkor	Särskilda villkor		Status avseende övervakning av aviärinfluensa	Vaccinationsstatus avseende aviärinfluensa	Status avseende bekämpning av salmonella
			Förlagor	Tilläggsгарantier		Sista datum ⁽¹⁾	Första datum ⁽²⁾			
1	2	3	4	5	6	6A	6B	7	8	9
"ZA – Sydafrika	ZA-0	Hela landet	SPF							
			EP, E							S4"
			BPR	I	P2	9.4.2011		A		
			DOR	II	P2	9.4.2011				
			HER	III	P2	9.4.2011				
			RAT	VII	H	9.4.2011	25.8.2015			

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1350

av den 3 augusti 2015

om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 461/2013 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 19, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Gällande åtgärder**

- (1) Genom förordning (EG) nr 2603/2000 ⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig utjämningsstull på import av polyetentereftalat (nedan kallat *PET-plast*) med ursprung i bl.a. Indien. Genom förordning (EG) nr 1645/2005 ⁽³⁾ ändrade rådet nivån på de utjämningsåtgärder som gäller för import av PET-plast från Indien. Ändringarna var ett resultat av en påskyndad översyn som inletts enligt artikel 20 i förordning (EG) nr 597/2009. Efter en översyn vid giltighetstidens utgång införde rådet genom förordning (EG) nr 193/2007 ⁽⁴⁾ en slutgiltig utjämningsstull för ytterligare fem år. Utjämningsåtgärderna ändrades därefter genom rådets förordning (EG) nr 1286/2008 ⁽⁵⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) nr 906/2011 ⁽⁶⁾, efter partiella interimsoversyner. En senare partiell interimsoversyn avslutades utan att de gällande åtgärderna ändrades genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 559/2012 ⁽⁷⁾. Efter en ytterligare översyn vid giltighetstidens utgång införde rådet genom genomförandeförordning (EU) nr 461/2013 ⁽⁸⁾ en slutgiltig utjämningsstull för ytterligare fem år. Genom beslut 2000/745/EG ⁽⁹⁾ godtog kommissionen åtaganden om ett minimiimportpris av tre exporterande tillverkare i Indien. Genom genomförandebeslut 2014/109/EU ⁽¹⁰⁾ återtog kommissionen sitt godtagande av åtagandena på grund av en förändring i de omständigheter under vilka åtagandena godtagits.

⁽¹⁾ EGT L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2603/2000 av den 27 november 2000 om införande av en slutgiltig utjämningsstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien, Malaysia och Thailand samt om avslutande av antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indonesien, Republiken Korea och Taiwan (EGT L 301, 30.11.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1645/2005 av den 6 oktober 2005 om ändring av förordning (EG) nr 2603/2000 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av ett visst slags polyetentereftalat med ursprung bl.a. i Indien (EUT L 266, 11.10.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 193/2007 av den 22 februari 2007 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av polyetentereftaltfilm (PET-plast) med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 2026/97 (EUT L 59, 27.2.2007, s. 34).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1286/2008 av den 16 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 193/2007 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien och om ändring av förordning (EG) nr 192/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningsstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bl.a. Indien (EUT L 340, 19.12.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EU) nr 906/2011 av den 2 september 2011 om ändring av förordning (EG) nr 193/2007 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien och om ändring av förordning (EG) nr 192/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningsstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bl.a. Indien (EUT L 232, 9.9.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 559/2012 av den 26 juni 2012 om avslutande av den partiella interimsoversynen av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bland annat Indien (EUT L 168, 28.6.2012, s. 6).

⁽⁸⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 461/2013 av den 21 maj 2013 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 597/2009 (EUT L 137, 23.5.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Kommissionens beslut 2000/745/EG av den 29 november 2000 om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 301, 30.11.2000, s. 88).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2014/109/EU av den 4 februari 2014 om upphävande av beslut 2000/745/EG beträffande godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bland annat Republiken Indien (EUT L 59, 28.2.2014, s. 35).

- (2) De gällande åtgärderna består av en specifik utjämningstull vars tullsats är 0–106,50 euro/ton för individuellt namngivna indiska tillverkare och den övriga tullsatsen är 69,40 euro/ton för import från alla övriga tillverkare.

1.2 Inledande av två partiella interimsoversyner

- (3) En begäran om två partiella interimsoversyner enligt artikel 19 i grundförordningen gjordes av respektive Dhunseri Petrochem & Tea Limited (nedan kallat *Dhunseri*) och Reliance Industries Limited (nedan kallat *Reliance*) som är indiska exporterande tillverkare av PET-plast (nedan kallade *sökandena*). Begäran var begränsad till en undersökning av den subventionering som gäller de respektive sökande.
- (4) Sökandena lade fram *prima facie*-bevisning för att en fortsatt tillämpning av åtgärderna på deras nuvarande nivå inte längre är nödvändig för att motverka den utjämningsbara subventioneringen. Framför allt lade sökandena fram *prima facie*-bevisning som visar att subventionsbeloppet har minskat till betydligt under den tullsats som är tillämplig på sökandena.
- (5) I fallet Dhunseri beror denna sänkning av den allmänna subventionsnivån på att den sökande inte längre omfattas av systemet för exportorienterade företag, och på att importtullen som tillämpas på råvaran som används för att framställa den undersökta produkten har minskat sedan undersökningen som ledde till den nuvarande nivån på åtgärderna.
- (6) I fallet Reliance beror denna sänkning av den allmänna subventionsnivån på att tullkreditsystemet och incitament-systemet (SHIS-systemet) inte längre tillämpas och på att de belopp som var tillgängliga för sökanden inom ramen för andra system, t.ex. fokusmarknadssystemet, fokusproduktsystemet, systemet med förhandstillstånd och systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror, har minskats.
- (7) Efter att ha fastställt att varje begäran innehöll tillräcklig *prima facie*-bevisning meddelade kommissionen genom två tillkännagivanden den 6 juni 2014 ⁽¹⁾ respektive den 1 augusti 2014 ⁽²⁾ att den inledde partiella interimsoversyner enligt artikel 19 i grundförordningen. Översynerna begränsades till en undersökning av den subventionering som gäller de individuella sökandena.

1.3 Parter som berörs av undersökningen

- (8) Kommissionen underrättade officiellt sökandena, företrädarna för exportlandet och unionstillverkarnas intresseorganisation om att översynen hade inletts. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tid som angavs i tillkännagivandena om inledande lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.
- (9) Reliance begärde och gavs tillfälle att bli hört.
- (10) För att kommissionen skulle få de uppgifter som den ansåg nödvändiga för undersökningen översände den ett frågeformulär till sökandena och de indiska myndigheterna, och fick svar inom den fastställda tidsfristen.
- (11) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att kunna avgöra frågan om subventionering. Kommissionen gjorde kontrollbesök på plats hos Dhunseri i Kolkata (Indien) samt hos Reliance i Mumbai och hos de indiska myndigheterna i New Delhi (generaldirektoratet för utrikeshandel och handelsministeriet) och i Kolkata (det västbengaliska ministeriet för handel och industri).

1.4 Översynsperiod

- (12) Undersökningen av subventionering omfattade perioden från och med den 1 april 2013 till och med den 31 mars 2014 (nedan kallad *översynsperioden*).

⁽¹⁾ Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyeten-tereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien (EUT C 171, 6.6.2014, s. 11).

⁽²⁾ Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsoversyn av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyeten-tereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien (EUT C 250, 1.8.2014, s. 11).

1.5 Meddelande av uppgifter

- (13) Den 16 juni och den 1 juli 2015 underrättades de indiska myndigheterna och andra berörda parter om de grundläggande fakta och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå ändrade tullsatser tillämpliga på Dhunseri och Reliance. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (14) Den produkt som är föremål för översyn är polyetentereftalat med en viskositetskvot på minst 78 ml/g enligt ISO-standard 1628-5, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20, med ursprung i Indien (nedan kallad *den berörda produkten*).

2.2 Likadan produkt

- (15) Undersökningen visade att den berörda produkten har samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och användningsområden som den produkt som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i Indien. De produkter som säljs på hemmamarknaden och på exportmarknaden anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

3. UNDERSÖKNINGSRESULTAT

3.1 Subventionering

- (16) På grundval av de uppgifter som lämnades av de indiska myndigheterna och sökandena samt på grundval av svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system som påstods innebära subventionering:

Landsomfattande system:

- a) Systemet med förhandstillstånd
- b) Tullrestitutionssystemet
- c) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror
- d) Fokusmarknadssystemet
- e) Fokusproduktsystemet
- f) Incitamentsystemet för ökad export
- g) Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling (i tabeller kallat *ITIRAD*)

Regionala system:

- h) Västbengalens subventionssystem/Västbengalens incitamentsystem

Förment avslutade/icke tillämpliga landsomfattande system som tidigare använts av de sökande:

- i) Systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag
- j) Tullkreditsystemet
- k) Incitamentsystemet (Status Holder Incentive Scrip)

Förment avslutade/icke tillämpliga landsomfattande system som tidigare använts av de sökande:

- l) Delstaten Gujarats system för att stimulera kapitalinvesteringar

- (17) Systemen i skäl 16 a, c–f och i–k grundar sig på Foreign Trade (Development and Regulation) Act nr 22 från 1992, som trädde i kraft den 7 augusti 1992 (nedan kallad *lagen om utrikeshandel*). Genom *lagen om utrikeshandel* bemyndigas Indiens myndigheter att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om utrikeshandelspolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Det dokument om utrikeshandelspolitiken som är relevant för översynsperioden i denna undersökning är *Foreign Trade Policy 2009–2014* (nedan kallat *FTP 09–14*). De förfaranden som de indiska myndigheterna tillämpar för FTP 09–14 beskrivs också närmare i förfarandehandboken 09–14, volym I (nedan kallad *HOP I 09–14*). Förfarandehandboken uppdateras regelbundet. Den 1 april 2015 offentliggjorde den indiska regeringen det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken för 2015–2020 som avslutar fokusmarknadssystemet och fokusproduktssystemet.
- (18) Det system som anges i skäl 16 b grundar sig på avsnitt 75 i tullagen (Customs Act) från 1962, på avsnitt 37 i *lagen om central punktskatt* (Central Excise Act) från 1944, avsnitten 93A och 94 i *skattelagen* (Financial Act) från 1994 och på reglerna om tullar, centrala punktskatter och restitution av skatt på tjänster (Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules) från 1995. Restitutionsatserna offentliggörs regelbundet.
- (19) Det system som anges i skäl 16 g grundar sig på *lagen om inkomstskatt* (Income Tax Act) från 1961, som ändras varje år genom *skattelagen* (Finance Act).
- (20) Det system som anges i skäl 16 h förvaltas av delstaten Västbengalen och fastställdes av det västbengaliska ministeriet för handel och industri i tillkännagivande nr 580-CI/H av den 22 juni 1999.
- (21) Det system som anges i led 16 l ovan förvaltas av delstatsregeringen i Gujarat och grundar sig på delstatens politik för stimulanser till industrin.
- (22) Undersökningen visade att systemen som anges i skäl 16 i–l antingen har avslutats eller inte längre är tillgängliga för sökandena.

3.2 Systemet med förhandstillstånd

- (23) Kommissionen fastställde att Reliance använde systemet med förhandstillstånd under översynsperioden.

3.2.1 Rättslig grund

- (24) Systemet med förhandstillstånd beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 och kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

3.2.2 Stödberättigande

- (25) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 26. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. avseende vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare kan få förhandstillstånd inom delsystemen för fysisk export och för årligt behov. Exporterande tillverkare som levererar till en slutgiltig exportör kan få förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i FTP 09–14, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, kan få förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen kan mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer få förmåner från leveranser likställda med export inom delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

3.2.3 Praktiskt genomförande

- (26) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:
- a) Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med "fysisk" i detta avseende menas att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, inbegripet typen av exportprodukt.

- b) Årligt behov: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.
- c) Mellanliggande leverans: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören som tillverkar halvfabrikatet kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.
- d) Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om utrikeshandel 09–14. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag i en särskild ekonomisk zon.
- e) Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och överläts till den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 09–14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas för såväl inhemska insatsvaror som importerade insatsvaror.
- f) Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken godkänner tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen med avseende på de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 09–14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).
- (27) Kommissionen fastställde att Reliance under hela översynsperioden fortsatte att använda sig av endast ett av dessa delsystem för den berörda produkten, nämligen systemet med förhandstillstånd för fysisk export. Det är därför inte nödvändigt att fastställa huruvida de andra outnyttjade delsystemen är utjämningsbara.
- (28) När det gäller användningen av systemet med förhandstillstånd för fysisk export som avses i skäl 26 a, fastställer Indiens myndigheter volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta i förhandstillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena registrera transaktionerna i förhandstillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för systemet med förhandstillstånd fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output, som finns för de flesta produkter inklusive den berörda produkten.
- (29) För att Indiens myndigheter ska kunna företa kontroller, har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i det föreskrivna formatet för varje tillstånd föra ett register över den faktiska förbrukningen av tullfritt importerade/inhemskt anskaffade varor (se punkterna 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till HOP I 04–09 och HOP I 09–14). Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor och kostnadsrevisor (cost and works accountant), som utfärdar ett intyg om att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har undersökts och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden.
- (30) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter tillståndets utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar om 6 månader vardera).

- (31) Kommissionen fastställde att det inte fanns någon koppling mellan de importerade insatsvarorna och de exporterade färdiga produkterna. De berättigande insatsvarorna importeras också och används för andra produkter än den berörda produkten. Tillstånd för olika produkter kan dessutom slås samman, vilket också sker. Det betyder att export med förhandstillstånd av en produkt kan ge rätt till tullfri import av insatsvaror enligt ett förhandstillstånd för en annan produkt. Under kontrollbesöket som utfördes av kommissionen bekräftade Reliance att denna brist på klar koppling gör att förbrukningen av insatsmaterial rapporteras på grundval av standardnormerna. När det gäller de kontrollkrav som avses i skäl 29 i den här förordningen saknade företaget dokumentation för att bevisa att den externa revisionen av förbrukningsregistret ägt rum. Sammantaget drog kommissionen slutsatsen att Reliance inte kunde påvisa att de relevanta bestämmelserna inom ramen för utrikeshandelspolitiken hade uppfyllts.

3.2.4 Slutsatser om systemet för förhandstillstånd

- (32) Befrielsen från importtull utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom befrielsen minskar de tullintäkter som annars skulle erhållas, vilket innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån genom att befrielsen förbättrar deras likviditet.
- (33) Ett företag kan inte erhålla förmåner inom ramen för detta system om det inte åtar sig att exportera. Det berörda delsystemet i detta fall är dessutom klart och tydligt rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektiva och utjämningsbara enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.
- (34) Det delsystem som använts i detta fall kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller som ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler om restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler om restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade inte ett effektivt kontrollsystem eller ett förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Vidare anses att standardnormerna för den berörda produkten inte var tillräckligt exakta och att de inte i sig kan betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dem inte gör det möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats i exporttillverkningen. De indiska myndigheterna utförde inte heller några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).
- (35) Det delsystem som avses i skäl 26 a är därför utjämningsbart.

3.2.5 Beräkning av subventionens storlek

- (36) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution, motsvarar den utjämningsbara förmånen avskrivning av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. I detta avseende ska noteras att grundförordningen inte bara föreskriver att avskrivning av ett "alltför stort" tullbelopp får utjämnas. Enligt artikel 3.1 a ii i och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor uppfylldes emellertid inte i detta fall. Om det inte fastställs att det finns ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och de normala reglerna för utjämnning av beloppet av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor avskrivning, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora avskrivningen. Tvärtom behöver den undersökande myndigheten enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen bara fastställa att det föreligger tillräcklig bevisning för att det angivna kontrollsystemet inte är lämpligt.
- (37) Som förklaras i skäl 31 är rätten till förmån (dvs. export enligt licensen) och förmånstilldelningen (dvs. tullfri import av produkten) endast löst förbundna med varandra. De behöver inte uppstå i någon särskild ordning eller

tidsrum. Även om förmånen uppstår under översynsperioden kan tilldelningen uppstå både före och efter översynsperioden. Genom sammanslagning kan dessutom en förmån under en viss produktlicens överföras för att till slut tilldela en förmån för en annan produkt.

- (38) I den undersökning som ledde till den nuvarande tullsatsen för Reliance, dvs. förordning (EU) nr 906/2011 (nedan kallad *den tidigare förordningen*) beräknades subventionsbeloppet för Reliance från systemet med förhandstillstånd på grundval av uteblivna importtullar på material som importerats för samtliga produkter inom ramen för systemet under översynsperioden. Detta belopp fördelades sedan över de exporterande tillverkarnas totala omsättning under översynsperioden.
- (39) I den aktuella undersökningen hade kommissionen inte tillgång till samtliga uppgifter om den import enligt systemet med förhandstillstånd som skedde under översynsperioden. Dessa uppgifter användes under den tidigare undersökningen när subventioneringsnivån enligt systemet med förhandstillstånd först fastställdes för Reliance. Reliance tillhandahöll i stället uppgifter för tillstånd som utfärdats endast under översynsperioden och endast för den berörda produkten. Kommissionen underrättade Reliance om att, av de skäl som diskuteras i skälen 31 och 37 i denna förordning, dessa uppgifter bedömdes som ofullständiga och bad Reliance att tillhandahålla relevant information, som begärts i frågeformuläret. Reliance tillhandahöll inte de begärda upplysningarna med förklaringen att insatsvarorna som importerats med förhandstillstånd för att tillverka PET-plast också importeras enligt förhandstillstånd för många andra produkter, inbegripet dem som tillverkas av andra avdelningar i företaget.
- (40) På grund av att relevanta uppgifter saknades var kommissionen inte i stånd att beräkna subventioneringsbeloppet på grundval av uteblivna importtullar på material som importerats för samtliga produkter inom ramen för systemet under översynsperioden som i den tidigare undersökningen. Under dessa omständigheter, enligt Reliances förslag, gjordes beräkningen på grundval av det totala antalet exporttransaktioner som klarerats under översynsperioden enligt systemet med förhandstillstånd för den berörda produkten. De indiska myndigheterna bekräftade att det är osannolikt att ett företag inte skulle göra anspråk på en förmån som det har rätt att begära enligt systemet med förhandstillstånd. På grundval av detta och genom att använda standardnormerna kan de tullar som sparats in på importerat insatsmaterial beräknas på ett tillförlitligt sätt.
- (41) Den subventionsmarginal som fastställts inom ramen för detta system under översynsperioden för Reliance var 4,67 %.

3.2.6 Synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter

- (42) Reliance var inte införstådd med användandet av standardnormerna för att beräkna förmånen enligt förhandstillståndet. Företaget påpekade att kommissionen använde sig av denna metod för att Reliance teoretiskt sett kunde använda förhandstillstånd som beviljats för andra produkter för att importera råvaror som används för att tillverka PET-plast. Reliance hävdade att kommissionen inte motiverade detta påstående. Företaget ansåg vidare att kommissionen, genom att använda standardnormerna, beräknade den högsta möjliga förmån som Reliance teoretiskt sett kunde ha erhållit. Reliance ansåg också att kommissionen i tidigare undersökningar endast tog hänsyn till den faktiskt erhållna förmånen för den berörda produkten, och inte till hypotetiska förmåner som kunde ha mottagits för andra produkter. Reliance ansåg att kommissionen, genom att beräkna förmånen enligt förhandstillståndet, borde ha tagit hänsyn enbart till uteblivna importtullar under översynsperioden enligt förhandstillstånd som beviljats för PET-plast.
- (43) Kommissionen konstaterar först att den metod som används i den aktuella undersökningen utformades av Reliance. Den noterar också att det inte är enbart hypotetiskt att råvaror som importerades med förhandstillstånd som beviljats för andra produkter än PET-plast används för tillverkning av PET-plast, och att råvaror som importerats med PET-tillstånd inte används. På grund av dess struktur är det material som importerats tullfritt av Reliance med förhandstillstånd för PET-plast inte insatsfärdigt, utan basråvaror, till exempel nafta. Som Reliance bekräftat under undersökningen och noterat i skäl 31 ovan importeras dessa basråvaror med förhandstillstånd för (och används i tillverkningen av) andra produkter i och utanför den petrokemiska sektorn. Det finns inga enskilda slutna system för tillverkning av dessa olika produkter, och därför är de insatsvaror som importeras med förhandstillstånd för PET-plast blandade med andra insatsvaror som importeras med förhandstillstånd för andra

produkter. Av denna blandning tillverkas en rad olika produkter för export med förhandstillstånd eller andra system och för den inhemska marknaden. I motsats till vad Reliance hävdar bekräftar denna situation tillsammans med de överväganden som omnämns i skäl 37 ovan att fastställandet av den faktiska förmånen som beviljats export av PET-plast under översynsperioden inte kan begränsas till undersökningen av import av insatsvaror med förhandstillstånd för PET-plast under denna period.

- (44) Gällande praxis i tidigare undersökningar som Reliance erinrar om, är det den undersökning som ledde till den aktuella tullsatsen som är relevant. Som omnämnts i skäl 38–40 ovan erhöll inte kommissionen inte tillräckliga uppgifter för att tillämpa denna metod. Mot bakgrund av detta fastslog alltså kommissionen att den metod som används i den aktuella undersökningen inte desto mindre korrekt avspeglar den faktiska förmånen för export av PET-plast med förhandstillstånd under översynsperioden.
- (45) Kommissionen instämmer inte med synpunkten att den valda metoden beräknar den högsta möjliga förmån som Reliance kunde erhålla för export av PET-plast. Beräkningarna grundar sig på de priser och tullar som var tillämpliga under översynsperioden medan, som förklaras i skäl 37 ovan, den relevanta exporten kunde ha ägt rum före, under eller efter denna period. Beträffande synpunkten att den förmån som kommissionen beräknat skulle vara hypotetisk, som förklaras i skäl 40, bekräftade de indiska myndigheterna att det är osannolikt att ett företag inte skulle göra anspråk på en förmån som det har rätt att begära enligt systemet med förhandstillstånd. Ett företag skulle exportera med förhandstillstånd endast om det redan har importerat relevanta insatsvaror, eller avser att göra det inom en nära framtid. Annars skulle företaget ha valt tullrestitutionssystemet (beskrivs nedan) som inte kräver att insatsvaror importeras. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter framförde Reliance inga argument om varför det inte skulle kunna begära den förmån som export med förhandstillstånd ger det rätt till.
- (46) Reliance och de indiska myndigheterna hävdade att den förmån som beräknats på grundval av förhandstillstånd borde begränsas till den alltför stora förmån som Reliance beviljats. Reliance och de indiska myndigheterna hävdade att förhandstillståndet borde betraktas som ett tullrestitutionssystem i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen på grund av det befintliga tillägg 23-baserade systemet som redovisar de värden som faktiskt förbrukats. Enligt Reliance och de indiska myndigheterna utgör detta, tillsammans med certifieringen av tillägg 23 av oberoende revisorer och möjligheten till granskning av de indiska myndigheterna, en tillräcklig övervakningsprocess. Avslutningsvis hävdade Reliance att tack vare dess effektivitet, så länge som standardnormerna respekteras, kan de indiska myndigheterna vara säkra på att ingen alltför stor tullrestitution beviljas.
- (47) Som noterats i skäl 31 ovan, eftersom Reliances omständigheter som vidare beskrivs i skäl 43, redovisas förbrukningen av insatsvaror på grundval av standardnormerna. Under kommissionens kontroll på plats tillhandahöll inte Reliance kommissionen ett tillägg 23 för den berörda produkten. Ett sådant tillägg 23 tillhandahölls kommissionen via de indiska myndigheterna först efter den kontroll på plats som genomfördes hos Reliance och de indiska myndigheterna. Som framgår av tillägg 23 omfattas certifieringen av en oberoende revisor av en ansvarsfriskrivning där "granskningen av den faktiskt förbrukade mängden grundar sig på företagets kostnadsunderlag". Kommissionen fann inget belegg för någon granskning från de indiska myndigheterna av den information som lämnats in i tillägg 23, varken för PET-plast eller för någon annan produkt tillverkad av Reliance. Under sådana omständigheter instämmer inte kommissionen med att en tillräcklig övervakningsprocess skulle existera. Till slut, som omnämns i skäl 34 ovan, kan inte standardnormerna i sig betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dessa standardnormer inte gör det möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilken mängd insatsvaror som förbrukats i exportproduktionen. Av de orsaker som anges i detta skäl håller inte kommissionen med om att förhandstillstånd ska betraktas som ett tullrestitutionssystem enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen.
- (48) Reliance noterade också att importtullsatsen för reformat minskade från 10 % till 2,5 %. Eftersom förmånen enligt förhandstillståndet beräknades på grundval av uteblivna importtullar hävdade Reliance att eftersom denna ändring är av varaktig karaktär bör den avspeglas i beräkningen av förmånen enligt systemet.
- (49) Kommissionen noterar att enligt artikel 5 i grundförordningen "storleken på utjämningsbara subventioner ska beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser". I linje med artikel 15.1 i grundförordningen kan ändringar som uppstod efter översynsperioden

beaktas endast om subventionen eller subventionerna dras tillbaka, eller om det har visats att subventionerna inte längre ger de berörda exportörerna en förmån. Så är inte fallet här.

- (50) De indiska myndigheterna hävdade att kommissionen beaktade förmånen av både förhandstillståndet och tullrestitutionssystemet med avseende på samma exporttransaktioner. De indiska myndigheterna noterade att ett företag får använda förhandstillståndet för import av insatsvaror för PET-plast, men att de sedan exporterar viss PET-plast enligt tullrestitutionssystemet. I sådana fall skulle företaget åläggas att vidta annan export motsvarande den tull som inte betalats på insatsvaror. De indiska myndigheterna hävdade att om kommissionen i detta fall skulle beräkna förmånen på grundval av den samlade oförtullade importen av insatsvaror enligt förhandstillståndet och den totala tullrestitutionen för exporten, skulle detta innebära att förmånen räknades dubbelt.
- (51) Kommissionen konstaterar att de indiska myndigheternas argument förutsätter att förmånen enligt förhandstillståndet beräknades enbart på grundval av importen under översynsperioden och förmånen enligt tullrestitutionssystemet på grundval av exporten. Som förklaras i skäl 40 beräknades dock förmånen enligt förhandstillståndet på grundval av exporten av PET-plast under översynsperioden, samt de uteblivna importtullar som denna export ger rätt till. I sådant fall är dubbelräkning omöjlig. Eftersom detta system gör det möjligt att importera insatsvaror enligt ett system och exportera de resulterande produkterna enligt ett annat, noterar kommissionen att detta visar att dess metod är anpassad för att korrekt beräkna förmånen enligt förhandstillståndet. Av de orsaker som anges i detta skäl håller inte kommissionen med om att förhandstillstånd ska betraktas som ett tullrestitutionssystem enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen.
- (52) Slutligen hävdade Reliance att eftersom förhandstillståndet och tullrestitutionssystemet utesluter varandra, bör förmånen enligt dessa två system beräknas endast för deras respektive volymer på grundval av den genomsnittliga förmån som kan uppnås enligt förhandstillståndet och tullrestitutionssystemet.
- (53) Som Reliance noterar i sina kommentarer till det slutgiltiga meddelandet om upplysningar beräknade kommissionen förmånen enligt dessa två system på grundval av den totala volymen av den berörda produkten som exporterats från Indien. Denna metod är i överensstämmelse med artikel 7.2 i grundförordningen. Som vidare förklaras i skäl 51 ovan tar den metod som kommissionen använder för att beräkna förmånen enligt förhandstillståndet och tullrestitutionssystemet hänsyn till dessa två systems ömsesidigt uteslutande karaktär. Påståendet avvisades därför.

3.3 Tullrestitutionssystemet

- (54) Kommissionen fastställde att de sökande använde sig av tullrestitutionssystemet under översynsperioden.

3.3.1 Rättslig grund

- (55) Tullrestitutionssystemet beskrivs närmare i restitutionsreglerna för tull och centrala punktskatter (Customs & Central Excise Duties Drawback Rules) från 1995, ändrade genom efterföljande meddelanden.

3.3.2 Stödberättigande

- (56) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

3.3.3 Praktiskt genomförande

- (57) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om ett restitutionsbelopp, vilket beräknas som andel av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Tullrestitutionssatserna har fastställts av de indiska

myndigheterna för ett antal produkter, inbegripit den berörda produkten. Tullrestitutionssatserna fastställs på grundval av den genomsnittliga mängden eller det genomsnittliga värdet för det material som används som insatsvaror vid tillverkning av en produkt och som de genomsnittliga tullbelopp som betalats på insatsvaror. De är tillämpliga oberoende av om importtullar faktiskt har betalats eller inte. Tullrestitutionssatsen för den berörda produkten under översynsperioden var 3,9 % av fob-värdet fram till den 21 september 2013 och 3 % därefter.

- (58) För att kunna beviljas förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid den tidpunkt då uppgifter om transporten matas in i tullservern anges det att exporten äger rum inom ramen för tullrestitutionssystemet och tullrestitutionsbeloppet fastställs oåterkalleligen. Sedan det levererande företaget har lämnat in sitt exportintyg, EGM (Export General Manifest), och tullkontoret med tillfredsställande resultat har jämfört dokumentet med uppgifterna i exporthandlingen, är alla villkor uppfyllda för utbetalning av restitutionsbeloppet, antingen genom direkt utbetalning till exportörens bankkonto eller i form av en växel.
- (59) Exportören måste också lämna bevis för exportinkomsten i form av ett bankintyg om att exporten utförts (nedan kallat BRC). Detta dokument kan tillhandahållas sedan restitutionsbeloppet har betalats ut, men de indiska myndigheterna kommer att återvinna det utbetalda beloppet om exportören inte lämnar in ett BRC inom en viss tidsfrist.
- (60) Restitutionsbeloppet kan användas för valfritt ändamål.
- (61) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera tullrestitutionsbelopp och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen när exportåtagandet uppfylls.

3.3.4 Slutsats om tullrestitutionssystemet

- (62) Tullrestitutionssystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen beviljas. Det så kallade tullrestitutionsbeloppet är ett ekonomiskt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom det tillhandahålls som en direkt överföring. Det finns inga restriktioner för användandet av dessa medel. Tullrestitutionsbeloppet innebär också att exportören får en förmån genom att dennes likviditet förbättras.
- (63) Tullrestitutionsbeloppet för export bestäms av de indiska myndigheterna för varje produkt. Trots att systemet benämns tullrestitutionssystem har det inte de egenskaper som tillskrivs ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Den kontanta betalningen till exportören är inte knuten till faktiska betalningar av importtullar för råmaterial och är ingen tullkredit för att avräkna importtullar för tidigare eller framtida importer av råmaterial.
- (64) Den betalning som sker i form av en direkt överföring av medel från de indiska myndigheterna efter export av exportörer måste betraktas som ett direkt bidrag från de indiska myndigheterna som är knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.
- (65) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att tullrestitutionssystemet är utjämningsbart.

3.3.5 Beräkning av subventionens storlek

- (66) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknade kommissionen storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån vilken mottagaren konstaterats erhålla under översynsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då exporttransaktionen sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att erlägga restitutionsbeloppet, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på tullrestitutionen för exporttransaktionen i fråga. Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen det lämpligt att förmånerna inom ramen för tullrestitutionssystemet beräknas som summan av de restitutionsbelopp som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för systemet under översynsperioden.

- (67) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelade kommissionen dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (68) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 3,27 % för Dhunseri och 1,09 % för Reliance.

3.3.6 Synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter

- (69) Reliance konstaterar att förmånen enligt tullrestitutionssystemet har minskat från 3 % till 2,4 % efter översynsperioden. Reliance hävdar att eftersom denna ändring är av varaktig karaktär bör den beaktas i beräkningen av förmånen enligt tullrestitutionssystemet. Reliance hävdar också att den förmån som beräknats på grundval av tullrestitutionssystemet bör begränsas till den alltför stora förmån som Reliance har erhållit, eftersom detta bör betraktas som ett tullrestitutionssystem enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen.
- (70) När det gäller den minskade förmånen enligt tullrestitutionssystemet noterar kommissionen att enligt artikel 5 i grundförordningen "storleken på utjämningsbara subventioner ska beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser". I linje med artikel 15.1 i grundförordningen kan ändringar som uppstod efter översynsperioden beaktas endast om subventionen eller subventionerna dras tillbaka, eller om det har visats att subventionerna inte längre ger de berörda exportörerna en förmån. Detta är inte fallet i den nuvarande undersökningen och påståendet bör därför avvisas.
- (71) Vad gäller påståendet att tullrestitutionssystemet ska betraktas som godtagbart enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen framfördes inga ytterligare argument för att underbygga detta påstående. Denna invändning avvisas därför.

3.4 Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (72) Det konstaterades att Reliance erhöll skattelättnader enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror som kunde fördelas till den berörda produkten under översynsperioden.

3.4.1 Rättslig grund

- (73) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 och i kapitel 5 i HOP I 09–14.

3.4.2 Stödberättigande

- (74) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som "har anknytning till" stödjande tillverkare samt tjänsteleverantörer är stödberättigade enligt detta system.

3.4.3 Praktiskt genomförande

- (75) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) med en nedsatt tullsats. På ansökan och mot betalning av en avgift utfärdar de indiska myndigheterna i detta syfte en licens inom ramen för detta system. Systemet innebär att en reducerad importtullsats på 3 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss mängd exportvaror under en viss period. Enligt dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 kan kapitalvarorna importeras med en tullsats på 0 % inom ramen för systemet, men i så fall blir tidsperioden för fullgörande av exportåtagandet kortare.

- (76) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I sådant fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.

3.4.4 Slutsatser om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (77) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen. Den nedsatta tullen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär en minskning av de tullintäkter som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Den nedsatta tullen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagens likviditet.
- (78) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.
- (79) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

3.4.5 Beräkning av subventionens storlek

- (80) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknade kommissionen subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågavarande industrin. Subventionsbeloppet för översynsperioden beräknades därefter genom division av den totala summan obetalda tullar med avskrivningsperioden. Det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till översynsperioden, har justerats genom att ränta har lagts till för denna period för att återspegla förmånens fulla värde över tiden. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under översynsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs, i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in, sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.
- (81) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelade kommissionen dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (82) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,43 % för Reliance.

3.5 Fokusmarknadssystemet

- (83) Kommissionen fastställde att sökandena använde sig av systemet med förhandstillstånd under översynsperioden.

3.5.1 Rättslig grund

- (84) Fokusmarknadssystemet beskrivs närmare i punkt 3.14 i FTP 09–14 och punkt 3.8 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

3.5.2 Stödberättigande

- (85) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

3.5.3 Praktiskt genomförande

- (86) Enligt detta system är export av alla produkter, vilket inkluderar export av polyesterstapelfibrer, till de länder som anges i tabellerna 1 och 2 i tillägg 37(C) till förfarandehandboken 09–14 (volym I), berättigad till en tullkredit som motsvarar 3 % av fob-värdet. Från den 1 april 2011 är export av alla produkter till de länder som anges i tabell 3 i tillägg 37 C (särskilda fokusmarknader) berättigad till en tullkredit som motsvarar 4 % av fob-värdet. Vissa typer av exportverksamhet omfattas inte av systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag.
- (87) Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet får överföras fritt och gäller under en period om 24 månader från och med det datum då intyget om berättigande till krediterna utfärdas. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags insatsvaror eller andra varor, inbegripet kapitalvaror.
- (88) Intyget om berättigande till krediterna utfärdas vid den hamn från vilken exporten har gjorts och efter det att exporten utförts eller varorna avsänts. Förutsatt att sökanden ger myndigheterna kopior av alla relevanta exporthandlingar (t.ex. exportorder, fakturor, fraktsedlar, bankintyg om att exporten utförts) kan de indiska myndigheterna inte påverka beviljandet av tullkrediterna.

3.5.4 Slutsats om fokusmarknadssystemet

- (89) Fokusproduktssystemet innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för fokusmarknadssystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom krediten i slutändan kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet innebär dessutom att exportören beviljas en förmån eftersom dess likviditet förbättras.
- (90) Fokusmarknadssystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.
- (91) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor betalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. En exportör är berättigad till förmåner enligt fokusmarknadssystemet oavsett om insatsvaror har importerats eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror lokalt och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror har därför ändå rätt till förmåner enligt fokusmarknadssystemet. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna enligt fokusmarknadssystemet för att importera kapitalvaror, även om kapitalvarorna inte omfattas av ett godkänt tullrestitutionssystem enligt led i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran.

3.5.5 Beräkning av subventionens storlek

- (92) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades på grundval av den förmån som mottagaren fått under översynsperioden, i enlighet med sökandenas periodisering av krediterna och bokföring av dem som inkomster när exportåtagandet uppfyllts. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (täljare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (93) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,41 % för Reliance och 1,16 % för Reliance.

3.5.6 Återkallande och ersättande av fokusmarknadssystemet

- (94) Den 1 april 2015 offentliggjorde den indiska regeringen den nya FTP för 2015–2020. I det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken ersätts fokusproduktsystemet med systemet för incitament till export av varor. Det är inte tillämpligt på export av den berörda produkten, eftersom PET-plast inte ingår i förteckningen över anmälda produkter. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör ingen åtgärd genomföras när det gäller detta subventionssystem.

3.6 Fokusproduktsystemet

- (95) Kommissionen fastställde att de sökande använde sig av systemet med förhandstillstånd under översynsperioden.

3.6.1 Rättslig grund

- (96) Detta system beskrivs närmare i punkterna 3.15–3.17 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 och punkterna 3.9–3.11 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

3.6.2 Stödberättigande

- (97) Enligt punkt 3.15.2 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 kan exportörer av anmälda produkter i tillägg 37D till förfarandehandboken 09–14 (volym I) komma i fråga för detta system.

3.6.3 Praktiskt genomförande

- (98) En exportör av de produkter som ingår i förteckningen i tillägg 37D till förfarandehandboken 09–14 (volym I) kan ansöka om tullkrediter inom ramen för fokusproduktsystemet motsvarande 2 % eller 5 % av fob-värdet på exporten. Den produkt som berörs av undersökningen förtecknas i tabell 1 i tillägg 37D och är berättigad till en tullkredit på 2 %.
- (99) Fokusproduktsystemet är tillämpligt efter export, dvs. ett företag måste exportera för att vara berättigad till förmåner inom ramen för systemet. Företaget ska följaktligen lämna in en elektronisk ansökan till den relevanta myndigheten tillsammans med kopior av exportordern och fakturan, ett bankkvitto som visar att ansökningsavgifterna har betalats, en kopia av fraktsedlarna och ett bankintyg om att betalning erhållits eller ett intyg om inbetalning från utlandet i fall av direkt överlåtelse av handlingar. I fall där originalet av fraktsedlar och/eller bankintyg om att betalning erhållits har lämnats in i samband med ansökan om förmåner inom ramen för något annat system, kan företaget lämna in egenhändigt intygade kopior med uppgift om till vilken myndighet originalhandlingarna har lämnats in. En nätansökan om krediter inom ramen för fokusproduktsystemet kan omfatta som mest upp till 50 fraktsedlar.
- (100) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera krediter inom ramen för fokusproduktsystemet och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen, efter det att exportåtagandet uppfyllts. Sådana krediter kan användas för att betala tull på senare import av alla slags varor, med undantag för kapitalvaror och varor som omfattas av importrestriktioner. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och pålaggs då omsättningsskatt) eller användas på annat sätt. Krediter inom ramen för fokusproduktsystemet får överföras fritt och gäller under en period på 24 månader från och med utfärdandedagen.

3.6.4 Slutsatser om fokusproduktsystemet

- (101) Systemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för fokusproduktsystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullintäkter som de indiska myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Krediter inom ramen för fokusproduktsystemet innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.
- (102) Tullkreditsystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.

- (103) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen eftersom det inte uppfyller de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Detta beror bland annat på att en exportör inte är skyldig att faktiskt förbruka de varor som importeras tullfritt i tillverkningsprocessen och att krediten inte beräknas på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt fokusproduktsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

3.6.5 Beräkning av subventionens storlek

- (104) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknade kommissionen den utjämningsbara subventionens storlek som den förmån som mottagaren konstaterats erhålla under översynsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då en exporttransaktion sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att avstå från att ta ut tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a led ii i grundförordningen. När tullmyndigheterna har utfärdat en exporthandling som innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit som enligt fokusproduktsystemet ska beviljas för exporttransaktionen i fråga, kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av subventionen. Mot denna bakgrund bör förmånerna inom ramen för fokusproduktsystemet beräknas som summan av alla krediter som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under översynsperioden.
- (105) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 1,66 % för Reliance och 1,27 % för Reliance.

3.6.6 Återkallande och ersättande av fokusproduktsystemet

- (106) Den 1 april 2015 offentliggjorde den indiska regeringen det nya dokumentet för utrikeshandelspolitiken för 2015–2020. I det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken ersätts fokusproduktsystemet med systemet för incitament till export av varor. Det är inte tillämpligt på export av den berörda produkten, eftersom PET-plast inte ingår i förteckningen över anmälda produkter. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör ingen åtgärd genomföras när det gäller detta subventionssystem.

3.7 Incitamentssystemet för ökad export

- (107) Kommissionen fastställde att Dhunseri använde systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror under översynsperioden.

3.7.1 Rättslig grund

- (108) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte beskrivs närmare i kapitel 3 punkt 3.14.4 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken och kapitel 3 punkt 3.8.3 i förfarandehandboken 09–14.

3.7.2 Stödberättigande

- (109) Systemet är tillgängligt för exportörer som exporterade under räkenskapsåren 2011–2012 och 2012–2013.

3.7.3 Praktiskt genomförande

- (110) Systemets syfte är att ge incitament till att öka exporten. Systemet är regionspecifikt och omfattar export till Förenta staterna, Europa och Asien, samt 53 länder i Latinamerika och Afrika.

- (111) En exportör skulle ha rätt till tullkrediter på 2 % av tillväxtökningen under ett räkenskapsår jämfört med föregående räkenskapsår av fob-värdet på exporten. Exportören bör lämna in ansökan om förmånen i slutet av det relevanta räkenskapsåret. Vinsten beräknas på grundval av den totala exportomsättning som exportören har uppnått. Den tullkredit som har beräknats och beviljats på detta sätt kan överföras fritt. En sådan kredit berättigar också till inköp på den inhemska marknaden och erläggande av skatt på tjänster.

3.7.4 Slutsatser om incitamentssystemet för ökad export

- (112) Incitamentssystemet för ökad export innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för incitamentssystemet för ökad export utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullintäkter som de indiska myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Krediter inom ramen för incitamentssystemet för ökad export innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.
- (113) Incitamentssystemet för ökad export är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 a i grundförordningen.
- (114) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen eftersom det inte uppfyller de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Detta beror bland annat på att en exportör inte är skyldig att faktiskt förbruka de varor som importeras tullfritt i tillverkningsprocessen och att krediten inte beräknas på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt incitamentssystemet för ökad export oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt incitamentssystemet för ökad export.

3.7.5 Beräkning av subventionens storlek

- (115) Kommissionen beräknade det utjämningsbara subventionsbeloppet utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (täljare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (116) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,74 % för Dhunseri.

3.7.6 Synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter

- (117) I sina synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade Dhunseri att systemet hade upphört att gälla och inte återinförts i det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken för 2015–2020.
- (118) Kommissionen bekräftade att systemet inte hade återinförts med det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken och att inga åtgärder därför bör genomföras med avseende på incitamentsystemet för ökad export, i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen. Kommissionen ändrade den övergripande subventionsmarginal som är tillämplig på Dhunseri i enlighet med detta.

3.8 Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling (i tabeller kallat ITIRAD)

- (119) Kommissionen fastställde att Reliance använde sig av systemet med befrielse från inkomstskatt under översynsperioden.

3.8.1 Rättslig grund

- (120) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling beskrivs närmare i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt från 1961.

3.8.2 Stödberättigande

- (121) Företag som är verksamma inom bioteknik eller någon form av tillverkning eller produktion av en artikel eller något föremål som inte är en artikel eller ett föremål som finns angivna i förteckningen i den elfte bilagan är berättigande för förmåner enligt detta system. Systemet inbegriper företag som är verksamma i tillverkningen av PET-plast.

3.8.3 Praktiskt genomförande

- (122) För alla utgifter (andra än för mark eller byggnader) i samband med företagsinterna anläggningar för forskning och utveckling som godkänts av den indiska myndigheten för vetenskaplig och industriell forskning medges vid beräkning av inkomstskatten ett avdrag på 200 % av de faktiska kostnaderna.

3.8.4 Slutsats om systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling

- (123) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Skatteavdraget enligt avdelning 35(2AB) i lagen om inkomstskatt utgör ett ekonomiskt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom de minskar de skatteintäkter som annars skulle ha uppstått. Minskningen av inkomstskatt innebär dessutom att företaget får en förmån, eftersom dess likviditet förbättras.
- (124) Ordalydelsen i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt bevisar att detta system enligt lag är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen och att systemet därför är utjämningsbart. Rätten att omfattas av detta system styrs inte av objektiva kriterier, som enligt artikel 4.2 b i grundförordningen ska vara neutrala. Förmåner inom ramen för detta system är endast tillgängliga för vissa näringsgrenar, eftersom de indiska myndigheterna inte har gjort systemet tillgängligt för alla sektorer. Denna begränsning innebär att systemet är selektivt, i det att begreppet "grupp av företag eller industrier" i artikel 4.2 i grundförordningen är synonymt med att systemet begränsas till vissa sektorer. Denna begränsning är inte ekonomisk till sin karaktär och tillämpas inte generellt, t.ex. en begränsning på grundval av antalet anställda eller företagets storlek.

3.8.5 Beräkning av subventionens storlek

- (125) Kommissionen beräknade subventionsbeloppet på grundval av skillnaden mellan beloppet av inkomstskatt för översynsperioden med eller utan tillämpning av bestämmelserna i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt. Denna subvention gäller den totala försäljningen av den berörda produkten, inhemsk och export. Därför fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (nämnare) i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen.
- (126) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,04 % för Reliance.

3.8.6 Synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter

- (127) I sina synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade Reliance, trots noteringen ovan att inkomstskattebefrielsen gäller den samlade försäljningen av den berörda produkten, att kommissionen använde endast exportförsäljningen av den berörda produkten som nämnare för att beräkna systemets subventionsmarginal.
- (128) Efter att ha granskat denna synpunkt räknade kommissionen om subventionsmarginalen i enlighet med detta. Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,01 % för Reliance.

3.9 Västbengalens incitamentssystem 1999

- (129) Kommissionen fastställde att Dhunseri använde Västbengalens incitamentsystem för 1999 under översynsperioden.

3.9.1 Rättslig grund

- (130) En närmare beskrivning av detta system såsom det tillämpas av delstaten Västbengalen finns i tillkännagivande nr 580-CI/H av den 22 juni 1999 från Västbengalens ministerium för handel och industri.

3.9.2 Stödberättigande

- (131) Företag som etablerar en ny industrianläggning eller avsevärt utvidgar en befintlig industrianläggning i ekonomiskt underutvecklade områden kan få förmåner inom ramen för detta system. Det finns dock en uttömmande förteckning över branscher som inte omfattas, vilket innebär att företag inom vissa verksamhetsområden inte har rätt till några förmåner enligt incitamentssystemet.

3.9.3 Praktiskt genomförande

- (132) Delstaten Västbengalen ger förmånsberättigade industriföretag incitament i form av olika förmåner, bland annat avskrivning av statlig skatt på försäljning (CST) och återbetalning av statlig mervärdesskatt (Cenvat), för att främja industriell utveckling i ekonomiskt underutvecklade områden i delstaten.
- (133) För att beviljas förmåner enligt detta system måste företagen göra investeringar i ekonomiskt underutvecklade områden. Dessa områden, som motsvarar vissa territoriella enheter i Västbengalen, klassificeras i olika kategorier på grundval av ekonomisk utveckling, samtidigt som vissa utvecklade områden är uteslutna från dessa incitamentsystem. Vid fastställandet av stimulansbeloppet är huvudkriteriet investeringens storlek och det område i vilket företaget är beläget eller ska lokaliseras.

3.9.4 Slutsatser om Västbengalens incitamentsystem

- (134) Detta system innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen beviljas. Det utgör ett finansiellt bidrag från delstaten Västbengalen, eftersom de beviljade incitamenten, i detta fall avskrivning av statlig skatt på försäljning och återbetalning av statlig mervärdesskatt på försäljning av färdiga varor, minskar de skatteintäkter som annars skulle ha uppstått. Dessa stimulanser innebär också att företag beviljas förmåner, eftersom de förbättrar företagets ekonomiska situation genom att normalt tillämpliga skatter inte behöver betalas.
- (135) Systemet är vidare regionalt selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a och 4.3 i grundförordningen, eftersom det bara är tillgängligt för vissa företag som har gjort investeringar inom vissa särskilt fastställda geografiska områden som omfattas av den berörda delstatens behörighet. Systemet är inte tillgängligt för företag som är belägna utanför dessa områden och förmånsnivån är dessutom olika hög beroende på vilket område som berörs.
- (136) Västbengalens incitamentsystem 1999 är därför utjämningsbart.

3.9.5 Beräkning av subventionens storlek

- (137) Kommissionen beräknade subventionens storlek på grundval av det belopp av omsättningsskatt och statlig mervärdesskatt på försäljning av färdiga varor som normalt skulle ha tagits ut under översynsperioden, men som inte behövde betalas till följd av tillämpningen av detta system. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades subventionsbeloppet (täljare) över den totala omsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (138) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,09 % för Dhunseri.

3.9.6 Rätt till förmån enligt Västbengalens incitamentsystem 1999 upphör

- (139) Dhunseri var berättigad till förmån från systemet under elva år efter den storskaliga kapacitetsutvidgningen. Denna rätt har gått ut och förnyades inte i maj 2014. Från och med denna dag ger systemet inte längre Dhunseri några förmåner.
- (140) I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör ingen åtgärd genomföras när det gäller detta subventionssystem.

4. DE UTJÄMNINGSBARA SUBVENTIONERNAS STORLEK

- (141) Kommissionen erinrar om att den subventionsmarginal som fastställts för Dhunseri i rådets förordning (EG) nr 1645/2005 var 13,9 % och den subventionsmarginal som fastställts för Reliance i rådets förordning (EG) nr 906/2011 var 10,7 %.
- (142) Under den aktuella partiella interimsoversynen fann kommissionen att mängden utjämningssubventioner uttryckt som andel av värdet var 3,2 % för Dhunseri och 6,2 % för Reliance.

Tabell 1

Subventionsnivåer för de enskilda utjämningsystemen

	Systemet med förhandstillstånd	Tullrestitutions-systemet	EPCGS	Inkomstskattebefrielse	TOTALT
Dhunseri	—	3,27 %	—	—	3,2 %
Reliance	4,67 %	1,09 %	0,43 %	0,01 %	6,2 %

- (143) Kommissionen erinrar om att utjämningsstullarna som för närvarande gäller för import av PET-plast från Indien utgörs av specifika tullar. Kommissionen fann att de specifika utjämningsstullarna uppgick till 35,69 euro per ton Dhunseri och 69,39 euro per ton för Reliance.

5. DE FÖRÄNDRADE OMSTÄNDIGHETERNAS VARAKTIGHET NÄR DET GÄLLER SUBVENTIONERING

- (144) I enlighet med artikel 19.2 i grundförordningen undersöktes om de omständigheter som rör subventioneringen förändrades väsentligt under översynsperioden.
- (145) Kommissionen fastställde att de sökande fortsatte att erhålla utjämningsbara subventioner från de indiska myndigheterna under översynsperioden. De subventioneringsnivåer som konstaterades under den aktuella översynen är lägre än de som konstaterades i förordning (EG) nr 1645/2005 respektive i förordning (EG) nr 906/2011. Inget tyder på att systemen kommer att upphöra eller att nya system kommer att införas inom en nära framtid.
- (146) Eftersom det bevisats att de sökande subventioneras i lägre grad än tidigare och att de sannolikt kommer att fortsätta att subventioneras i lägre grad än vad som fastställdes i samband med den senaste översynen, dras slutsatsen att nivån på den nuvarande åtgärden är högre än den skadevållande subventioneringen och att nivån på åtgärderna därför bör anpassas efter de nya undersökningsresultaten.

6. NAMNÄNDRING FÖR EN AV DE SÖKANDE

- (147) Dhunseri har informerat kommissionen om att företagets namn ändrades till Dhunseri Petrochem Limited den 1 april 2014 till följd av en omorganisation.
- (148) Företaget anser att omorganisationen och namnbytet inte materiellt påverkar den aktuella översynen, eftersom företaget redan drev teavdelningen och den petrokemiska avdelningen som två separata enheter inom företaget, med två olika redovisningar.
- (149) Kommissionen har undersökt den information som tillhandahållits och dragit slutsatsen att namnbytet på intet sätt påverkar de aktuella resultaten.

7. PRISÅTAGANDEN

- (150) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter lade både Dhunseri och Reliance fram prisåtaganden. Båda erbjudanden tillbakavisades eftersom subventionernas art skapar en situation där tillämpningen av åtaganden om ett minimiimportpris skulle ha lett till ökad subventionering. Detta förklaras av att subventioneringens nivå enligt tullrestitutionssystemet, som används av båda företagen, beror på fob-värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De båda företagens och deras gruppers struktur skulle dessutom ha gjort praktiskt omöjlig en effektiv övervakning av företaget.
- (151) Denna förordning överensstämmer med yttrandet från den kommitté som inrättades genom artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den relevanta raden i tabellen om Dhunseri Petrochem & Tea Limited i artikel 1.2 i genomförandeförordning (EG) nr 461/2013 ska ersättas med följande:

Land	Företag	Utjämningstullsats (EUR/ton)	Taric-tilläggsnummer
”Indien	Dhunseri Petrochem Limited	35,69	A585”

Den relevanta raden i tabellen om Reliance Industries Limited i artikel 1.2 i genomförandeförordning (EG) nr 461/2013 ska ersättas med följande:

Land	Företag	Utjämningstullsats (EUR/ton)	Taric-tilläggsnummer
”Indien	Reliance Industries Limited	69,39	A181”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1351**av den 4 augusti 2015****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 2015.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	152,1
	MK	31,4
	ZZ	91,8
0707 00 05	TR	126,8
	ZZ	126,8
0709 93 10	TR	122,6
	ZZ	122,6
0805 50 10	AR	135,6
	BO	135,7
	UY	132,8
	ZA	138,5
	ZZ	135,7
0806 10 10	EG	259,0
	MA	204,1
	TN	158,2
	ZZ	207,1
0808 10 80	AR	114,0
	BR	79,8
	CL	128,5
	NZ	129,1
	US	112,0
	UY	139,7
	ZA	126,2
	ZZ	118,5
0808 30 90	AR	230,4
	CL	130,8
	CN	89,6
	MK	75,0
	NZ	150,8
	TR	158,2
	ZA	108,1
	ZZ	134,7
0809 29 00	TR	217,7
	US	547,8
	ZZ	382,8

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0809 30 10, 0809 30 90	MK	80,0
	TR	159,6
	ZZ	119,8
0809 40 05	BA	53,5
	MK	45,1
	XS	66,1
	ZZ	54,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2015/1352

av den 30 juli 2015

om Förenade kungarikets betalning i euro av vissa utgifter som följer av sektorslagstiftningen inom jordbruket

[delgivet med nr C(2015) 5124]

(Endast den engelska texten är giltig)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽¹⁾, särskilt artikel 108, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 108 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska de medlemsstater som inte använder euron och beslutar sig för att betala utgifter som uppstår till följd av sektorslagstiftningen inom jordbruket i euro i stället för i den nationella valutan, vidta de åtgärder som behövs för att garantera att användningen av euro inte ger en systematisk fördel jämfört med användning av den nationella valutan.
- (2) Genom kommissionens beslut 2005/443/EG ⁽²⁾ godkändes tidigare sådana åtgärder som meddelats av Förenade kungariket.
- (3) Den 13 april 2015 meddelade Förenade kungariket kommissionen om sin avsikt att betala utgifterna i euro i stället för i pund sterling och angav de åtgärder som skulle tillämpas i enlighet med artikel 108 i förordning (EU) nr 1306/2013 för att garantera att användningen av euro inte ger en systematisk fördel jämfört med användning av pund sterling.
- (4) De åtgärder som Förenade kungariket planerar kan sammanfattas så här:
 - De belopp som är fastställda i unionslagstiftningen får betalas i euro till aktörerna.
 - Växelkursrisken i samband med efterföljande växling till pund sterling ska bäras fullt ut av aktören.
 - Aktörerna måste göra ett bindande åtagande för minst ett år.
 - I fråga om grundstöd och andra direktstöd i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽³⁾ måste aktörerna välja betalning i euro när de lämnar in ansökan i enlighet med artikel 13.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2005/443/EG av den 14 juni 2005 om Förenade kungarikets betalning i euro av vissa utgifter som följer av rättsakter om den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 153, 16.6.2005, s. 33).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor (EUT L 227, 31.7.2014, s. 69).

- I fråga om marknadsåtgärder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ och rådets förordning (EU) nr 1370/2013 ⁽²⁾ måste aktörer godkännas minst tre månader i förväg före betalningen i euro. Tre månaders varsel måste också ges för att frånträda överenskommelsen. I det sistnämnda fallet är nya betalningar i euro endast möjliga efter en väntetid på ett år.
- (5) Dessa åtgärder är i överensstämmelse med det mål som fastställs i förordning (EU) nr 1306/2013, nämligen att förhindra att det uppstår systematiska fördelar genom användning av euro i stället för nationell valuta. De bör därför godkännas.
- (6) Med hänvisning till ovanstående bör beslut 2005/443/EG upphävas och ersättas med detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns de åtgärder som Förenade kungariket meddelade den 13 april 2015 gällande betalning av utgifter som följer av sektorslagstiftningen inom jordbruket som anges i bilagan och, i förekommande fall, de delegerade akter eller genomförandeakter som antagits på grundval av dessa instrument.

Artikel 2

Beslut 2005/443/EG ska upphöra att gälla.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 30 juli 2015.

På kommissionens vägnar
Phil HOGAN
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1370/2013 av den 16 december 2013 om fastställande av vissa stöd och bidrag inom ramen för den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter (EUT L 346, 20.12.2013, s. 12).

BILAGA

ÅTGÄRDER VARS KOSTNADER ÄR ANGIVNA OCH BETALBARA I EURO

System	Förordning
System för direktstöd	Förordning (EU) nr 1307/2013
Uppköp av nötkött	Förordning (EU) nr 1308/2013
Uppköp av spannmål	Förordning (EU) nr 1370/2013
Uppköp av smör	
Uppköp av skummjörkspulver	
Stöd till privat lagring av nötkött	
Stöd till privat lagring av smör	
Stöd till privat lagring av ost	
Stöd till privat lagring av linfibrer	
Stöd till privat lagring av olivolja	
Stöd till privat lagring av griskött	
Stöd till privat lagring av får- och getkött	
Stöd till privat lagring av skummjörkspulver	
Stöd till privat lagring av vitt socker	
Stöd till utdelning av mjölk och mjölkprodukter till barn	
Exportbidrag	
Exportbidrag för bearbetade jordbruksprodukter och varor som inte förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget.	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2014 ⁽¹⁾ Förordning (EU) nr 1370/2013

⁽¹⁾ EUT L 150, 20.5.2014, s. 1.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2015/1353

av den 3 augusti 2015

om ändring av bilaga II till beslut 2007/777/EG vad gäller uppgifterna om Sydafrika i förteckningen över tredjeländer och delar av tredjeländer från vilka köttprodukter och behandlade magar, blåsor och tarmar får föras in till unionen i samband med högpatoget aviär influensa

[delgivet med nr C(2015) 5290]

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 8 inledningsfrasen, artikel 8.1 första stycket samt artiklarna 8.4 och 9.4 c, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 2007/777/EG ⁽²⁾ fastställs djur- och folkhälsobestämmelser för import till unionen samt transitering genom och lagring i unionen av sändningar som innehåller köttprodukter och behandlade magar, blåsor och tarmar (nedan kallade *varorna*).
- (2) Delarna 2 och 3 i bilaga II till beslut 2007/777/EG innehåller förteckningar över tredjeländer eller delar av tredjeländer från vilka dessa varor får föras in till unionen om de har genomgått relevant behandling enligt del 4 i den bilagan.
- (3) Sydafrika förtecknas i delarna 2 och 3 i bilaga II till beslut 2007/777/EG som ett tredjeländ från vilket varor från fjäderfä, hägnat fågelvilt, ratiter och frilevande fågelvilt får importeras till och transiteras genom unionen från hela landets territorium.
- (4) Efter utbrott av högpatoget aviär influensa (HPAI) av subtyp H5N2 på Sydafrikas territorium i april 2011 ändrades beslut 2007/777/EG genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 536/2011 ⁽³⁾ i syfte att föreskriva att alla ovan angivna varor endast får godkännas för införsel från Sydafrika till unionen efter det att de har genomgått behandling D enligt del 4 i bilaga II till beslut 2007/777/EG, som föreskriver inaktivering av eventuella virus i varorna. Vidare antogs kommissionens genomförandeförordningar (EU) nr 991/2011 ⁽⁴⁾ och (EU) nr 110/2012 ⁽⁵⁾ mot bakgrund av hur sjukdomssituationen utvecklades.
- (5) Den 2 mars 2015 lämnade Sydafrika uppgifter om sin HPAI-status och förklarade att hela landet var fritt från sjukdomen.
- (6) De uppgifterna har sedan utvärderats av kommissionen. På grundval av utvärderingen och de garantier som lämnats av Sydafrika är det lämpligt att ändra den behandling av varorna som föreskrivs i beslut 2007/777/EG och ta med den gynnsamma sjukdomssituationen i beräkningen.

⁽¹⁾ EGT L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2007/777/EG av den 29 november 2007 om djur- och folkhälsovillkor och förlagor till hälsointyg för import från tredjeländer av vissa köttprodukter och behandlade magar, blåsor och tarmar avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av beslut 2005/432/EG (EUT L 312, 30.11.2007, s. 49).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 536/2011 av den 1 juni 2011 om ändring av bilaga II till beslut 2007/777/EG och bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller uppgifterna om Sydafrika i förteckningarna över tredjeländer eller delar av tredjeländer (EUT L 147, 2.6.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 991/2011 av den 5 oktober 2011 om ändring av bilaga II till beslut 2007/777/EG och bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller posterna för Sydafrika i förteckningarna över tredjeländer eller delar av tredjeländer med avseende på högpatoget aviär influensa (EUT L 261, 6.10.2011, s. 19).

⁽⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 110/2012 av den 9 februari 2012 om ändring av bilaga II till beslut 2007/777/EG och bilaga I till förordning (EG) nr 798/2008 vad gäller uppgifterna om Sydafrika i förteckningarna över tredjeländer eller delar av tredjeländer (EUT L 37, 10.2.2012, s. 50).

- (7) Delarna 2 och 3 i bilaga II till beslut 2007/777/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till beslut 2007/777/EG ska ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 3 augusti 2015.

På kommissionens vägnar
Vytenis ANDRIUKAITIS
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Bilaga II till beslut 2007/777/EG ska ändras på följande sätt:

1. I del 2 ska uppgifterna om Sydafrika ersättas med följande:

"ZA	Sydafrika	C	C	C	A	D	A	A	C	C	A	A	D	XXX"
-----	-----------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	------

2. I del 3 ska uppgifterna om Sydafrika ersättas med följande:

"ZA	Sydafrika	XXX	XXX	XXX	XXX	E	E	A	XXX	XXX	A	A	E	XXX
	Sydafrika ZA-1	E	E	XXX	XXX	E	E	A	E	XXX	A	A	E	XXX"

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

BESLUT nr 44/2015 AV DEN GEMENSAMMA KOMMITTÉ SOM INRÄTTATS ENLIGT AVTALET OM ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH AMERIKAS FÖRENTA STATER

av den 15 juli 2015

beträffande upptagande av organ för bedömning av överensstämmelse i den sektoriella bilagan om elektromagnetisk kompatibilitet [2015/1354]

GEMENSAMMA KOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om ömsesidigt erkännande mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater, särskilt artiklarna 7 och 14, och av följande skäl:

Det ankommer på gemensamma kommittén att fatta beslut om upptagande av ett organ för bedömning av överensstämmelse i en sektoriell bilaga.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Det organ för bedömning av överensstämmelse som anges i tillägg A ska läggas till i förteckningen över organ för bedömning av överensstämmelse i kolumnen "EG:s tillträde till USA:s marknad" i avsnitt V i den sektoriella bilagan om elektromagnetisk kompatibilitet.
2. Parterna har kommit överens om och kommer att upprätthålla de befogenheter, i fråga om produkter och förfaranden för bedömning av överensstämmelse, som det organ för bedömning av överensstämmelse i tillägg A ska ha.

Detta beslut, som upprättats i två exemplar, ska undertecknas av företrädare för gemensamma kommittén som är bemyndigade att handla på parternas vägnar vid ändringar av avtalet. Beslutet får verkan från och med dagen för det sista undertecknandet.

På Amerikas förenta staters vägnar

James SANFORD

Undertecknat i Washington D.C. den 7 juli 2015

På Europeiska unionens vägnar

Fernando PERREAU DE PINNINCK

Undertecknat i Bryssel den 15 juli 2015

Tilläg A

Organ för bedömning av överensstämmelse i EU som ska läggas till i förteckningen över organ för bedömning av överensstämmelse i kolumnen "EG:s tillträde till USA:s marknad" i avsnitt V i den sektoriella bilagan om elektromagnetisk kompatibilitet

INTEL MOBILE COMMUNICATIONS France S.A.S.
425 Rue de Goa, Le Cargo Bat. B6
Zone des 3 Moulins
Antibes, 06600
FRANKRIKE

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV